

Granice mog mišljenja su i granice mog sveta

Mišljenje je veličanstven pojam. Sposobnost mišljenja data je samo čoveku i to je merilo da je čovek čovek. To je nešto što čoveka čini čovekom. Mišljenje je subjektivnog karaktera. Tako da svaki čovek ima i postavlja granice svog sveta. Time što je jedinstven i neponovljiv njegov način mišljenja, pa i njegovog sveta.

Najuža definicija mišljenja je da je to saznajni proces usmerenog operisanja zadacima ili simbolima, posredstvom kojih dolazimo do uviđanja odnosa između predmeta o kojima mislimo. Time što mi usmeravamo naše mišljenje ka određenim zadacima ili simbolima mi dolazimo do uviđanja odnosa između predmeta o kojima mislimo. Međutim nikada nećemo moći doći do zaključka o odnosima između zadatka i simbola o kojima ne mislimo.

Mišljenje je veoma moćna operacija data samo ljudima od svih živih bića na planeti Zemlji. Postavlja se pitanje kako tako jedna moćna operacija pravi granice svačijeg individualnog sveta? Granice se prave razmišljanjem, svačijim interesovanjima... Zavisno od konteksta i ljudskih potreba postoji granica svačijeg sveta. Produbljujući mišljenje o određenim zadacima i simbolima, produbljujemo naš svet koji se razikuje od tuđih. Nema merila da li je nečiji svet dobar ili ne, svačiji svet je takav kakvim ga je on sam kreirao. Pitanje koje se često postavlja jeste da, imajući u vidu da su nam svima dostupne iste informacije, da li svi imamo iste svetove? Odgovor je ne, jer iako su nam svima dostupne iste informacije svako u skladu sa sobom filtrira te informacije, jedan deo odstranjuje a drugi koji mu je koristan ili potreban čuva ih i skladišti.

Iz toga sledi da mišljenje kao granica svačijeg sveta nije nešto što ne može da se menja, ono je usmereno u pravcu u kojem se nama sviđa, u pravcu gde mi želimo da usmerimo. Menjajući naša interesovanja, proširujemo i menjamo granice našeg sveta.

Rebeka Krunić